

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Υπό την εποπτεία του ΥΠ.Π.Ο.Α.

25

02

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

22

Η 5η συμφωνία του Τσαϊκόφσκι

Συναυλία in memoriam Κάρολου Τρικολίδη

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Καλλιτεχνική Διευθύντρια **Ζωή Τσόκανου**
Αν. Διοικητική Διευθύντρια **Χρυσή Γκαρίπη**

**ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ
(Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ.**

Πρόεδρος **Στάθης Γεωργιάδης**
Αντιπρόεδρος **Αντώνιος Κωνσταντινίδης**
Μέλη **Σωτηρία Γκιουλέκα**
Παναγιώτης Διαμαντής
Μαριλένα Λιακοπούλου

Επιμέλεια εντύπου – κείμενα **Νίκος Κυριακού**
Γραφιστική επιμέλεια **Kitchen.was**
Εκτύπωση εντύπου **Αρίων**

*Απαγορεύεται
η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση
κατά τη διάρκεια της συναυλίας.
Η είσοδος στη συναυλία
επιτρέπεται σε παιδιά άνω των 6 ετών.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ
Γραμματεία **Μαρία Νιμπή**
Λογιστήριο **Μανώλης Αδάμος**
Ταμίας **Έλενα Παράσχου**
Φροντιστής **Πέτρος Γιάντσης**
Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας **Νίκος Κυριακού**
Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού
Φίλιππος Χατζησίμου
Φροντιστής **Γιώργος Νιμπής**
Συνεργάτιδα Διεύθυνσης **Μίνα Παπακωνσταντίνου**
Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο **Θεοδώρα Καραμανίδου**
Λογιστήριο **Έφη Τερζή**
Γραμματεία **Όλγα Αϊλαρούδη**
Κλητήρας **Νικηφόρος Κάκογλου**
Ταμίας-Λογίστρια **Κατερίνα Νούλιου**

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
Συνεργάτιδα υλοποίησης
καλλιτεχνικού προγραμματισμού
Αγγελική Κουρουκλίδου
Εκπαιδευτικά προγράμματα
& κοινωνικές δράσεις
Γεωργία Καραντώνη

Η 5η συμφωνία του Τσαϊκόφσκι

Συναυλία in memoriam Κάρολου Τρικολίδη

Διεύθυνση ορχήστρας: **Daniel Huppert**
Βιολί: **Kirill Trousov**

ΩΡΑ 21:00
ΜΕΓΑΡΟ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

25
|
02
|
22

Πρόγραμμα:

Λίλι Μπουλανζέ (1893-1918): D' un matin de printemps 6'

Γιαν Σιμπέλιους (1865-1957): Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα σε ρε ελάσσονα, έργο 47 35'

I. Allegro moderato
II. Adagio di molto
III. Allegro, ma non tanto

Διάλειμμα

Πιοτρ Ίλιτς Τσαϊκόφσκι (1840-1893): Συμφωνία αρ.5 σε μι ελάσσονα, έργο 64 50'

I. Andante-Allegro con anima.
II. Andante cantabile, con alcuna licenza
III. Valse (Allegro moderato)
IV. Finale (Andante maestoso-Allegro vivace)

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Lili Boulanger (1893-1918)

► D'un matin de printemps

Η Γαλλίδα συνθέτρια Λίλι Μπουλανζέ υπήρξε ένα παιδί-θαύμα που μεγάλωσε σε οικογένεια μουσικών στο Παρίσι στα τέλη του 19ου αιώνα. Ο Γάλλος συνθέτης και οικογενειακός φίλος Γκαμπριέλ Φωρέ ανακάλυψε πρώτος το ταλέντο της από τα 2 της χρόνια και οι γονείς της την ενθάρρυναν στη συνέχεια με κάθε τρόπο. Έφυγε πολύ νωρίς από τη ζωή, πριν καν συμπληρώσει τα 25 της χρόνια, προλαβαίνοντας πάντως να γίνει η πρώτη γυναίκα νικήτρια του Prix de Rome, μίας κρατικής υποτροφίας που έδινε τη δυνατότητα σε Γάλλους καλλιτέχνες να σπουδάσουν στη Ρώμη. Κέρδισε το διαγωνισμό και ένα συμβόλαιο με εκδοτικό οίκο το 1913, ενώ τον προηγούμενο μόλις χρόνο είχε καταρρεύσει επί σκηνής λόγω ασθένειας. Το ξέσπασμα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου την ανάγκασε να επιστρέψει στο Παρίσι. Τα έργα της χαρακτηρίζονται από θλίψη και μελαγχολία, απόρροια των συνεχών προβλημάτων υγείας που την ταλαιπωρούσαν από τη βρεφική της ηλικία, αλλά και της απώλειας του αγαπημένου της πατέρα το 1900. Το έργο της D'un matin de printemps (Ένα Ανοιξιάτικο Πρωινό) γράφτηκε αρχικά το 1917 για βιολί και πιάνο και στη συνέχεια για πιάνο τριό, ενώ τον Γενάρη του επόμενου χρόνου η Λίλι έγραψε και μία ορχηστρική εκδοχή του, υπαγορεύοντάς την ουσιαστικά στην αδερφή της Νάντια, αφού αδυνατούσε να γράψει η ίδια. Το φλάουτο εισάγει το θέμα του καλού πνεύματος με καθηλωτικό τρόπο και ακολούθως το παραδίδει στα υπόλοιπα όργανα, από τα οποία περνά διαδοχικά με αέρινες κινήσεις και με σταδιακή μείωση της έντασης σαν να βυθίζεται προσωρινά μέσα στο νερό, ώσπου ένα εντυπωσιακό κρεσέντο το βγάζει ξανά στην επιφάνεια μεγαλοπρεπώς. Τα ηχοχρώματα των πνευστών είναι εντυπωσιακά και το κομμάτι ολοκληρώνεται μέσα σε μία έκρηξη ενέργειας. Το έργο αυτό της Μπουλανζέ έχει έντονες επιρροές από τον αγαπημένο της Ντεμπουσύ και σε αντίθεση με τις υπόλοιπες μελαγχολικές της συνθέσεις, εκπέμπει φρεσκάδα και χαρά σαν να προσπαθεί να ξερκίσει τον πόνο ή ίσως να αποδέχεται το μοιραίο ως λύτρωση και νίκη απέναντι στη φθαρτή φύση.

Jean Sibelius (1865-1957)

► Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα σε ρε ελάσσονα, έργο 47

I. Allegro moderato

II. Adagio di molto

III. Allegro, ma non tanto

Ο κορυφαίος Φινλανδός συνθέτης Γιαν Σιμπέλιους αγαπούσε ιδιαίτερα το βιολί και ονειρευόταν από μικρός να γίνει ένας διάσημος βιολιστής. Δεν τα κατάφερε ποτέ, όμως δι-οχέτευσε όλη αυτή την αγάπη στο μοναδικό του κοντσέρτο για βιολί, που αποτελεί ένα αριστούργημα της σχετικής ερ-γογραφίας. Ξεκίνησε να το γράφει το 1903, αφού είχε μετακομίσει οικογενειακώς στην εξοχή για να αποφύγει τους πειρασμούς του Ελσίνκι και να αποτοξινωθεί από το αλκο-όλ. Σε αυτή την πρωτοφανή προεργασία για τη μέχρι τότε ζωή του γέμισε ενδιαφέρουσες μουσικές ιδέες και συνέθεσε το εκπληκτικό αυτό κοντσέρτο αφιερώνοντάς το στον Γερμανό βιολιστή Willy Burmester. Τον Φλεβάρη του επόμενου χρό-νου πραγματοποιήθηκε η πρεμιέρα του έργου στο Ελσίνκι, από τον Τσέχο Victor Nováček όμως, αφού ο Μπούρμεστερ δεν κατάφερε να ταξιδέψει στη Φινλανδία. Ο συνθέτης δεν έμεινε ικανοποιημένος με το τελικό αποτέλεσμα και επεξερ-γάστηκε ξανά το κοντσέρτο, κάνοντας διάφορες περικοπές και αλλάζοντας την εννομοσχέση, με την τελική του μορφή να εκτελείται το 1905 στο Βερολίνο, υπό τη μουσική διεύθυν-ση του Richard Strauss, με τον Τσέχο βιολιστή Karel Harir, εξάρχοντα της Berlin Court Orchestra, να παίρνει αυτή τη φορά τη θέση του Μπούρμεστερ, ο οποίος δεν ευκαιρούσε και πάλι στην ημερομηνία που του πρότειναν. Ο Γερμανός βιρτουόζος εξοργίστηκε τόσο ώστε αρνήθηκε το έργο για πάντα, με τον Σιμπέλιους να παίρνει πίσω την αφιέρωση και

να τη δίνει στον δωδεκάχρονο Ούγγρο βιολιστή Franz von Vecsey, μαθητή του Joseph Joachim.

Το έργο είναι άκρως απαιτητικό τεχνικά, ενώ ο συνθέτης ανα-βαθμίζει το ρόλο της ορχήστρας και της δίνει ισότιμη συμμε-τοχή με το βιολί, με αποτέλεσμα η μεγάλη του διάρκεια να μην κουράζει σε κανένα σημείο. Παρά τα πολλά δεξιotechνι-κά περάσματα, η μελωδικότητα δεν μπαίνει ποτέ σε δεύτερο ρόλο και αυτός είναι ένας από τους λόγους που κάνουν αυτό το έργο συναρπαστικό. Το κοντσέρτο ξεκινά με μία σαγηνευ-τική μελωδία του βιολιού, που την ακολουθεί το κλαρινέτο σαν πχώ. Αξιοσημείωτος είναι και ο τρόπος που ο συνθέτης χρησιμοποιεί μία εκτεταμένη καντέντσα, όχι στο τέλος όπως συνήθιζεται για να ολοκληρώσει το μέρος επιδεικτικά ο σο-λίστ, αλλά στο μέσο της κίνησης, όπου προορίζεται συνήθως για την ανάπτυξη της φόρμας σονάτας με θέματα που έχουν ήδη παρουσιαστεί. Έτσι αποτίνει φόρο τιμής στον Μέντελ-σον, που είχε κάνει κάτι παρόμοιο στο δικό του κοντσέρτο για βιολί, το οποίο μελετούσε στα νιάτα του ο Σιμπέλιους κάνοντας όνειρα να γίνει διάσημος βιρτουόζος. Το λυρικό δεύτερο μέρος ανοίγει με μία σύντομη εισαγωγή από τα ξύ-λινα πνευστά, ώσπου εμφανίζεται το βιολί με μία εκτεταμένη μελωδία που θυμίζει φωνητικά έργα του Σιμπέλιους, για να καταλήξουμε σε ένα συναρπαστικό φινάλε, όπου δίνεται η δυνατότητα στον σολίστα να ξεδιπλώσει κάθε του αρετή σε μία αριστοτεχνική έκρηξη ενέργειας, ρυθμού και μελωδίας.

Pyotr Ilyich Tchaikovsky (1840-1893)

► Συμφωνία αρ.5 σε μι ελάσσονα, έργο 64

I. Andante-Allegro con anima.

II. Andante cantabile, con alcuna licenza

III. Valse (Allegro moderato)

IV. Finale (Andante maestoso-Allegro vivace)

Η '5η Συμφωνία' του Τσαϊκόφσκι γράφτηκε το 1888 κατά την απόδραση του συνθέτη στην εξοχή μετά από μία επιτυχημένη, αλλά εξαντλητική ευρωπαϊκή περιοδεία. Η συμφωνία είναι δομημένη γύρω από το χαρακτηριστικό «θέμα της Μοίρας», όπως έχει ονομαστεί, πάνω στο οποίο ο συνθέτης αναπτύσσει διάφορες νοητικές διαδρομές υπαρξιακού χαρακτήρα, ξεκινώντας από τον θάνατο για να καταλήξει σε ένα θριαμβευτικό φινάλε, με το οποίο υμνεί τη ζωή. Το αρχικά σκοτεινό αυτό θέμα εισάγεται από τα κλαρινέτα στο ξεκίνημα και επανεμφανίζεται διαρκώς μέχρι το τέλος, αφού όμως μεταμορφώνεται σταδιακά από νεκρικό σε θριαμβευτικό, οδηγώντας παράλληλα τις εξελίξεις σύμφωνα με τις διάφορες μορφές του. Αποτελεί παραδοξότητα το γεγονός πως ο συνθέτης ξεκίνησε να γράφει τη συμφωνία αυτή πιστεύοντας πως είχε στερέψει πλέον από ιδέες και δεν είχε να προσφέρει τίποτε παραπάνω στη μουσική, όπως έγραψε σχετικά στον αδερφό του. Ο μελωδικός της πλούτος, οι γοητευτικές της αρμονίες, η γλυκιά μελαγχολία της και έντονο δραματικό της στοιχείο διαψεύδουν το δημιουργό της.

Τα έργα είναι πλούσια σε στοιχεία της ρωσικής σχολής του ρομαντισμού, όμως ο Τσαϊκόφσκι δεν πέφτει στην παγίδα ορισμένων εθνικιστών συμπατριωτών του που εγκλωβίζονται αποκλειστικά στην εγχώρια παράδοση απορρίπτοντας κάθε τι ξένο και χρησιμοποιεί ευρωπαϊκές τεχνικές και πρότυπα ενσωματώνοντάς τα στη *Πέμπτη Συμφωνία*, κάτι για το οποίο νιώθει υπερήφανος, όπως γράφει αμέσως μετά την πρεμιέ-

ρα της στον αδερφό του *«συμμετείχα σε ένα αληθινά ρωσικό κοντσέρτο και είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος που απέδειξα δημοσίως ότι δεν χρειάζεται να ανήκω σε κάποια συγκεκριμένη παράταξη»*. Αυτός ήταν ο δικός του τρόπος να δοξάζει τη ρωσική μουσική και τέχνη στο εξωτερικό και όπως αποδείχτηκε ιστορικά ο πλέον ορθός.

Το πρώτο μέρος ξεκινά ζοφερά με τη σκιά της Μοίρας να πέφτει βαριά και φαινομενικά ακατανίκητη. Όλοι είναι υποταγμένοι σε αυτή και το μέλλον είναι ανεξίτηλο, εντείνοντας την αγωνία. Στην εξέλιξη διαφαίνεται κάποια ελπίδα μέσα από τις διάφορες μεταμορφώσεις και τις εισαγωγές νέων θεμάτων, όμως μόνο περιστασιακά. Αμφιβολίες, μουρμούρες και θρήνοι κυριαρχούν. Το δεύτερο μέρος είναι εμπνευσμένο από ένα λαϊκό τραγούδι αγάπης, που ο Τσαϊκόφσκι μεταμορφώνει σε ένα ρομαντικό παθιασμένο μέρος. Ο συνθέτης αρχίζει να αναρωτιέται αν θα πρέπει να αφεθεί στην αγκαλιά της πίστης για να σωθεί. Ευφραίνεται αρχικά στη σκέψη, αλλά δεν παραδίδεται ολοκληρωτικά. Ξεχωρίζει το ελκυστικό σόλο του κόντρου που ακολουθείται από εξίσου όμορφα σόλι των ξύλινων πνευστών. Το τρίτο μέρος είναι ένα πολύχρωμο χαριτωμένο βαλς για να φτάσουμε στο καθηλωτικό φινάλε, όπου η ένταξη κορυφώνεται σε μία τρομερή σύγκρουση με τη Μοίρα, την οποία ακολουθεί μία αγωνιώδης παύση πριν μάθουμε τη νικηφόρα κατάληξη, που γιορτάζεται μεγαλοπρεπώς με μία θριαμβευτική πορεία.

Νίκος Κυριακού

Daniel Huppert

► Διεύθυνση Ορχήστρας

Ο Daniel Huppert είναι ένας από τους πλέον περιζήτητους Γερμανούς μαέστρους της γενιάς του. Είναι ο Γενικός Μουσικός Διευθυντής της Bergische Symphoniker (Γερμανία) από το 2019, καθώς και Αρχιμουσικός και Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Zuger Sinfonietta (Ελβετία) από το 2016.

Ο Daniel Huppert έχει καθιερωθεί ως ένας πολύπλευρος και σταθερός μαέστρος για το μεγάλο συμφωνικό ρεπερτόριο και ως ένας οξυδερκής μαέστρος όπερας, διευθύνοντας πρεμιέρες που έχουν αναγνωριστεί ευρέως, έργων όπως 'Ο Ιππότης με το Ρόδο', 'Σαλώμη', 'Μαντάμα Μπατερφλάι', 'Ρουσάλκα', 'Μποέμ', 'Τραβιάτα', 'Τόσκα', 'Οθέλλος' και 'Πήτερ Γκράιμς'.

Ως ένας περιζήτητος κλημμένος μαέστρος εμφανίζεται με την Komische Oper του Βερολίνου, το Opera House της Λειψίας, το Staatstheater at Gärtnerplatz του Μονάχου και με ορχήστρες όπως τη Gewandhaus Orchestra της Λειψίας, τη SWR Symphony Orchestra της Στουτγάρδης, την MDR Symphony Orchestra της Λειψίας, τη Deutsche Radio Philharmonie του Σααρμπρücken του Καϊζερσλάουτερν, την Κρατική Ορχήστρα του Ντάρμστατ, τη Φιλαρμονική του Μαγδεμβούργου, τη Φιλαρμονική του Βούρτζμπουργκ και το Austrian Ensemble for New Music.

Το διάστημα 2012-2020 ο Daniel Huppert ήταν Γενικός Μουσικός Διευθυντής και Αρχιμουσικός της αξιοσέβαστης Mecklenburgische Staatskapelle του Σβέριν και του Κρατικού Θεάτρου του Μεκλεμβούργου.

Υπήρξε νικητής διαφόρων διαγωνισμών διεύθυνσης ορχήστρας, όπως μεταξύ άλλων, του Witold Lutoslawski Competition στην Πολωνία, του German Operetta Prize για νέους μαέστρους της Όπερας της Λειψίας και του Διαγωνισμού Διεύθυνσης Ορχήστρας της MDR Συμφωνικής Ορχήστρας της Λειψίας.

Ο Daniel Huppert σπούδασε βιολοντσέλο, διεύθυνση ορχήστρας και μουσικολογία, καθώς και Γερμανική Γλώσσα και

Λογοτεχνία στο Σααρμπρücken και στη Βαϊμάρη. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του με Μεταπτυχιακό.

Ο Daniel Huppert είναι κάτοχος υποτροφίας από το Φόρουμ Μαέστρων του Γερμανικού Μουσικού Συμβουλίου και ξεκίνησε τη διεθνή του καριέρα ως Βοηθός Αρχιμουσικού στην Opéra National των Παρισίων.

Kirill Troussov

► Βιολί

Με την υποστήριξη και την καθοδήγηση του Sir Yehudi Menuhin σε νεαρή ηλικία, ο Kirill Troussov είναι πλέον ευρέως αναγνωρισμένος ως ένας εκ των κορυφαίων βιολιστών της γενιάς του. Ο διεθνής τύπος περιγράφει το παίξιμό του ως *‘... εντυπωσιακά κομψό, άψογο τεχνικά, με σπάνια μουσική ευαισθησία και με ήχο άσπιλης ομορφιάς...’*. Ο Kirill Troussov είναι τακτικός καλεσμένος σε περιώνυμες αίθουσες συναυλιών και ονομαστά μουσικά φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο.

Οι συνεργασίες του με διάσημους μαέστρους περιλαμβάνουν ονόματα όπως Sir Neville Marriner, Vladimir Fedoseyev, Daniele Gatti, Lawrence Foster, Jiri Belohlávek, Michail Jurowski, David Stern, Christoph Poppen, Vladimir Spivakov, Mikko Frank και Louis Langrée, καθώς και με σπουδαίες ορχήστρες όπως Staatskapelle Berlin, Leipzig Gewandhaus, Orchestre de Paris, Orchestre National de Lyon, Orchestre National de France, Radio Orchestra of Hessischer Rundfunk, Radio Symphony Orchestra of Baden-Baden, Munich Philharmonic Orchestra και Bamberg Symphony Orchestra, που τον έχουν φέρει, μεταξύ άλλων, σε αίθουσες όπως Tonhalle της Ζυρίχης, Philharmonie Βερολίνου, Concertgebouw του Άμστερνταμ, Palais des Beaux Arts των Βρυξελλών, Théâtre του Σατλέ, Théâtre των Ηλυσίων Πεδίων, De Doelen, NCPA στο Πεκίνο, Suntory Hall στο Τόκιο, Auditorio Nacional de Musica στη Μαδρίτη, αλλά και στα Φεστιβάλ του Φερμιέ, του Σλέσβιγκ Χολστάιν και το Menuhin Festival στο Γκσάταντ.

Το πάθος του για τη μουσική δωματίου και η φιλία έχουν ενώσει τον Kirill Troussov με καλλιτέχνες όπως Sol Gabetta, Yuja Wang, Daniel Hope, Joshua Bell, Gautier και Renaud Capuçon, Yuri Bashmet, Mischa Maisky, Elisabeth Leonskaja, Julian Rachlin, Christian Zacharias και Natalia Gutman.

Τα διεθνή του βραβεία περιλαμβάνουν το Ευρωπαϊκό πολιτιστικό βραβείο “Pro-Europa”, το Davidoff-Prize του Schleswig-Holstein Musik Festival, το διεθνές Yamaha Prize και το Reuters-Prize του Verbier Festival.

Ο Kirill Troussov δίνει τακτικά masterclasses στο Mozarteum του Σάλτσμπουργκ, το European Music Intstitute της Βιέννης

και σε Κρεμόνα, Μιλάνο, Μαδρίτη, Δουβλίνο, Μόναχο, Όσλο, Βουδαπέστη, Η.Π.Α. και Χονγκ Κονγκ.

Οι ηχογραφήσεις του Kirill Troussov, μεταξύ άλλων με EMI Classics, Warner Classics, Dabringhaus und Grimm, Naxos και Farao Classics, έχουν επανειλημμένα βραβευθεί από τον διεθνή τύπο. Επιπλέον έχει συμμετάσχει στο DVD της Yuja Wang με τον Kurt Masur.

Τα πρόσφατα CDs του «Emotions» (MDG) και «Memories» (MDG) έχουν λάβει θετικότερες κριτικές από το διεθνή τύπο και το κοινό, μεταξύ άλλων από την «Süddeutsche Zeitung» και το γαλλικό μουσικό περιοδικό «Diapason».

Ολοκλήρωσε τις σπουδές του με τους Zakhar Bron και Christoph Poppen. Μέντορές του υπήρξαν οι Igor Oistrach, Herman Krebbers και Sir Yehudi Menuhin.

Ο Kirill Troussov παίζει σε ένα βιολί του Antonio Stradivari, το «Brodsky» κατασκευής 1702, με το οποίο ο βιολιστής Adolph Brodsky ερμήνευσε σε παγκόσμια πρώτη το κοντσέρτο για βιολί του Τσαϊκόφσκι στις 4 Δεκεμβρίου 1881.

Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ.

Α' Βιολιά

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου
Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti
Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης

Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου

Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάνταης

Κωνσταντίνος Παυλάκος
B' Βιολιά
Κορυφαίοι Α'

Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου
Κορυφαίοι Β'

Αλκίτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ
Tutti

Μίμης Τοπτσίδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού

Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζιζίδης
Ίγνα Συμονίδου

Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια
Bιόλες
Κορυφαίοι Α'

Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β'

Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτσιτς
Tutti

Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου

Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης

Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα

Βιολοντσέλα

Κορυφαίοι Α'
Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β'
Λίλα Μανώλα
Tutti

Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας

Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

Μυρτώ Ταλακούδη
Κοντραμπάσα
Κορυφαίοι Α'

Χαράλαμπος Χειμαριός
Ντίμιταρ Ιβάνοφ
Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης
Tutti

Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος

Φλάουτα

Κορυφαίοι Α'
Νικολός Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή
Tutti

Νίκος Κουκής
Όμπο
Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου
Tutti

Πέτρος Μαυρομάτης
Κλαρινέτα
Κορυφαίοι Α'

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης
Κορυφαίοι Β'

Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti

Βασίλης Καρατζίβας
Φαγκότα
Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Κορυφαίοι Β'

Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου
Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου
Κόρνα
Κορυφαίοι Α'

Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β'

Ελευθέριος Γκρούνης

Άγγελος-Σπυρίδων Κοσκινάς
Ανδριάνα Σους
Τρομπέτες
Κορυφαίοι Α'

Γρηγόρης Νέτσκας
Δημήτρης Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Λασκαριδής
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

Τρομπόνα
Κορυφαίοι Α'

Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες
Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Κόκκορας
Τούμπα
Κορυφαίοι Β'

Παύλος Γεωργιάδης
Τύμπανα
Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ
Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου
Άρπα
Κορυφαίοι Α'

Κατερίνα Γίμα
Πιάνο
Κορυφαίοι Α'

Μαριλένα Λιακοπούλου
Έφορος Κ.Ο.Θ.
Ελένη Μπουλασίκη

Ανακληρωτής Έφορος Κ.Ο.Θ.
Ανδρέας Παπανικολάου

Κάρολος Τρικολίδης (1947-2022)

Συναυλία in memoriam

Η σημερινή συναυλία είναι αφιερωμένη στη μνήμη του Κάρουλου Τρικολίδη, ο οποίος έφυγε πρόσφατα από τη ζωή (20 Ιανουαρίου 2022) αφήνοντας πίσω του μία πολύτιμη παρακαταθήκη στη μουσική ζωή της πόλης και όχι μόνο. Σε ό,τι αφορά την Κ.Ο.Θ., η σφραγίδα του Κάρουλου Τρικολίδη είναι ανεξίτηλη πάνω της, αφού διητέλεσε επί σειρά ετών μόνιμος αρχιμουσικός της και τρεις φορές Καλλιτεχνικός Διευθυντής της, συντελώντας καθοριστικά και με κάθε τρόπο στην εξέλιξή της.

Τον αποχαιρετούμε με φωτογραφικό υλικό από χαρακτηριστικούς σταθμούς της πολύχρονης διαδρομής του με την Κ.Ο.Θ., αλλά και μιλώντας γι' αυτόν μέλη της οικογένειάς της Κ.Ο.Θ. που συνεργάστηκαν στενά μαζί του από διάφορα πόστα της ορχήστρας και είχαν την ευκαιρία να τον γνωρίσουν καλύτερα.

Αναπαύσου εν ειρήνη Κάρολε!

Ο Κάρολος Τρικολίδης γεννήθηκε το 1947 στο Μπαντ Άουαζεε της Αυστρίας από Αυστριακή μητέρα και Έλληνα πατέρα.

Σπούδασε στις Ανώτατες Μουσικές Σχολές της Βιέννης και του Σάλτσμπουργκ βιολί με τον Günther Pichler, σύνθεση με τον Alfred Uhl και κρουστά με τον Richard Hochrainer. Εκπαιδεύτηκε στη διεύθυνση ορχήστρας από τους Hans Swarowsky και Μιλτιάδη Καρύδη. Έλαβε μέρος σαν ενεργό μέλος σε σεμινάρια με τους Franco Ferrara, Bruno Maderna, Herbert von Karajan, Sir Adrian Boult, Milan Horvat και εργάστηκε ως βοηθός μαζί τους, καθώς και με τον Giuseppe Patanae.

Διακρίθηκε με πρώτα βραβεία στους διεθνείς διαγωνισμούς

στη Μπεζανσόν (1970), στη Φλωρεντία (1971) και στη Βουδαπέστη 1977, όπου και του απονεμήθηκαν όλα τα, δώδεκα, ειδικά βραβεία. Σε διαγωνισμό στο Παρίσι (1977) διακρίθηκε ως ο μοναδικός Ευρωπαίος υπότροφος στη θέση του βοηθού μαέστρου της Συμφωνικής Ορχήστρας της Βοστώνης κατά το Φεστιβάλ του Tanglewood, όπου συνεργάστηκε με τους L.Bernstein, S.Ozawa, A.Previn, G.Schuler και Θ. Αντωνίου.

Διητέλεσε πρώτος αρχιμουσικός σε λυρικά θέατρα Γερμανίας και Ουγγαρίας (1973-80) και μόνιμος αρχιμουσικός του Γαλλικού Εθνικού Μπαλέτου «Ρολάν Πετί» (1979-84). Υπήρξε μόνιμος φιλοξενούμενος μαέστρος της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ισλανδίας (1984-1987) και, από το 1991, Γενικός Μουσικός Διευθυντής της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Debrecen της Ουγγαρίας.

Πραγματοποίησε ραδιοφωνικές εγγραφές και τηλεοπτικές συναυλίες με το ABC, BBC, ORTF, RAI, WDR, ORF, MRT, NRO κ.ά., καθώς και εγγραφές δίσκων με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βουδαπέστης, τη Συμφωνική Ορχήστρα Gulbenkjan της Λισσαβώνας και την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ισλανδίας, με έργα σύγχρονων συνθετών.

Από το 1973 έως το 2008 κατείχε τη θέση του μόνιμου αρχιμουσικού της Κ.Ο.Θ., ενώ ανέλαβε τρεις φορές την Καλλιτεχνική της Διεύθυνση, τα έτη 1981-1982,

1992, 2000-2001. Ο Τρικολίδης συνετέλεσε καθοριστικά στην ποιοτική αναβάθμιση της ορχήστρας και συνέβαλλε τα μέγιστα στην προσθήκη μεγάλων και σημαντικών έργων στο ρεπερτόριο της, καθώς και στην παρουσίαση πλήθους πρώτων εκτελέσεων από την Κ.Ο.Θ.

Η κηδεία του Κάρουλου Τρικολίδη πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 7 Φεβρουαρίου 2022 στο κοιμητήριο του Altausseee, στην Αυστρία, στον τόπο που γεννήθηκε και που άφησε την τελευταία του πνοή.

Είπαν για τον Κάρολο

Τον Κάρολο Τρικολίδη τον γνωρίζω από το 1978. Πολλά θα μπορούσα να πω για την προσωπικότητά του, το πάθος του για την μουσική και ειδικότερα για την σχέση μου μαζί του. Θα αρκεστώ σε ένα μόνο. Ο Κάρολος είχε τέτοια προσωπικότητα που ακόμα κι αυτοί που τον μισούσαν... Τον λάτρευαν!!!

Απόστολος Χανδράκης, κορυφαίος Α' στα τσέλα της Κ.Ο.Θ.

Προσωπικά θυμάμαι από τον κ. Κάρολο και συγκεκριμένα από το τελευταίο διάστημα που εκτελούσε τα καθήκοντα Διευθυντού της Κ.Ο.Θ., να μου λέει χαρακτηριστικά: «Μαρία μου, έχω τόσα πολλά να κάνω που θα ήθελα η μέρα να είχε 48 ώρες». Είχε πολλές ιδέες αλλά δεν του έφτανε ο χρόνος....

Μαρία Νιμπή, Γραμματέας της Κ.Ο.Θ.

Με βαθιά θλίψη έμαθα τον χαμό ενός ΜΕΓΑΛΟΥ μουσουργού-μαέστρου. Τα βαθιά μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του. Με τον ερχομό του στην Ελλάδα και τη Θεσσαλονίκη είχε σχέδιο για την μουσική παιδεία της πόλης. Με συνεργάτες τους Γιάννη Μάντακα και Άλκη Μπαλτά, αφιέρωσαν πολλά χρόνια και στήριξαν τη μουσική παιδεία στην πόλη μας, εκπαιδεύοντας δασκάλους και παιδιά σε όλες τις πόλεις της Μακεδονίας. Είχα την τύχη να συνεργαστώ μαζί του για 35 χρόνια και τον ευχαριστώ πολύ. Καλό ταξίδι Κάρολε!

Φώτης Δράκος, τ. Κορυφαίος Β' στα τρομπόνια της Κ.Ο.Θ.

Γνώρισα τον μαέστρο Κάρολο Τρικολίδη ως μαθήτρια του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης στην ορχήστρα του ωδείου. Αργότερα είχα την ευκαιρία να τον γνωρίσω και πιο προσωπικά τόσο μέσα από την επαγγελματική μας σχέση στη Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης όσο και από την επί δεκαετία σχεδόν συνεργασία μας στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης. Αυτό που σίγουρα χαρακτήριζε τον Κάρολο Τρικολίδη ήταν το πάθος του για τη μουσική, το ανοικτό

του πνεύμα, η εργασιομανία και το χιούμορ του.

Είχε πάντα όραμα για τη μουσική εκπαίδευση στη χώρα το οποίο σε ένα μεγάλο μέρος, πιστεύω, έκανε πραγματικότητα μαζί με τη σύζυγό του Βαρβάρα Τσαμπαλή, με τη δημιουργία του Νέου Ωδείου Θεσσαλονίκης φέρνοντας έτσι μια νέα πνοή στα μουσικά πράγματα της πόλης. Ήταν μια πολύ ιδιαίτερη προσωπικότητα με ξεχωριστή ιδιοσυγκρασία και αυτό που σίγουρα θα μας λείψει είναι το ασίγηστο πάθος του για τη μουσική, το ταμπεραμέντο και το χιούμορ του.

Πόπη Μυλαράκη, μουσικός στα β' βιολιά της Κ.Ο.Θ.

Ο Κάρολος Τρικολίδης ήταν ένας εξαιρετος μουσικός, ένα μεγάλο ταλέντο και αδιαμφισβήτητα εργατικότατος. Αφιέρωσε τη ζωή του στην Τέχνη της Μουσικής και την μετάδοσή της στις επόμενες γενιές. Γεννημένος και μεγαλωμένος στην Αυστρία εννοείται ότι είχε μια εξαιρετική παράδοση στην κλασική μουσική και μια υψηλή μουσική εκπαίδευση που αποτυπωνόταν σε κάθε του δραστηριότητα.

Με τον Κάρολο Τρικολίδη γνωριστήκαμε στη Βιέννη όταν πήγα να σπουδάσω βιολί στην «Ανώτατη Σχολή Μουσική» το 1970. Ο Κάρολος ήταν ήδη φοιτητής στη Διεύθυνση Ορχήστρας και τον είχα ως μαθητευόμενο μαέστρο παίζοντας στη συμφωνική ορχήστρα της σχολής μας. Αργότερα, κάποια στιγμή, έμαθα ότι ανέλαβε τη θέση του μαέστρου της Κ.Ο.Θ., υπό τον Γ. Θυμή. Πέρασαν πολλά χρόνια για να συναντηθούμε, εκ νέου, στη Θεσσαλονίκη αυτή τη φορά, όταν ήρθα για συναυλίες και ρεσιτάλ στο «Φεστιβάλ Νέων Καλλιτεχνών Θεσσαλονίκης». Τότε συνέβη κάτι που δεν είχα σκεφτεί ποτέ μέχρι τότε, καθώς η διεθνής μου καριέρα, με έδρα τη Βιέννη, ήταν πολύ σημαντική. Τόσο ο Κάρολος όσο και ο Γ. Μάντακας προσπάθησαν να με πείσουν να έρθω στη Θεσσαλονίκη και να διδάξω στο Νέο Ωδείο, το οποίο όπως είναι γνωστό είχε ιδρύσει ο ίδιος. Όπως μου εξομολογήθηκε «δεν υπάρχει άλλος Μίκη, που να έχει τα δικά σου προσόντα, εμπειρία, παιδαγωγικότητα και μουσική γνώση [...]». Τον ευχαρίστησα και γύρισα στη Βιέννη, όμως τα λόγια αυτά δεν σταματούσαν να περιστρέφονται στο μυαλό μου καθώς ένα κομμάτι της καρδιάς μου είχε μείνει στη Θεσσαλονίκη, την πόλη όπου είχα σπουδάσει στο Κρατικό Ωδείο. Έτσι, μια μέρα, πήρα τη μεγάλη απόφαση να μεταναστεύσω στην Ελλάδα. Είχε ωριμάσει μέσα μου η ιδέα να προσφέρω ό,τι μπορώ σε αυτήν εδώ τη χώρα και να βοηθήσω τις επόμενες γενιές μεταλαμπαδεύοντας τις γνώσεις και τις μουσικές εμπειρίες που είχα

συλλέξει όλα τα προηγούμενα χρόνια. Το 1981 ανέλαβα τη θέση του καθηγητή βιολιού στο Νέο Ωδείο και παράλληλα έκανα τις πρόβες της Ορχήστρας των Νέων και της Μουσικής Δωματίου. Χρωστάω μεγάλη ευγνωμοσύνη στον Κάρολο Τρικολίδη, ο οποίος ήταν ο άνθρωπος που με έπεισε να έρθω και να τον βοηθήσω σε όλα τα σπουδαία πράγματα που έκανε στο Ωδείο.

Στην Ορχήστρα (Κ.Ο.Θ.) ήταν πάντα απαιτητικός αλλά, ως βαθύς γνώστης, έπειθε όλους μας, μέσω της μορφολογικής ανάλυσης των έργων και της μουσικότητας που τον διέκρινε. Είχε δε ένα ιδιάζων και ξεχωριστό χιούμορ, το οποίο βοηθούσε τόσο στις πρόβες όσο και στις εκτελέσεις των έργων.

Ο Κάρολος Τρικολίδης πρόσφερε τα μέγιστα στην καλλιτεχνική ανάπτυξη της πόλης μας και θα μείνει αξέχαστος για την πολιτιστική ανάταση στην Ελλάδα γενικότερα.

Μίκης Μιχαηλίδης, τ. Διευθυντής της Κ.Ο.Θ.

Είναι δύσκολο να αποχαιρετίσεις κάποιον που σφράγισε την παιδική σου ηλικία με τέτοιο τρόπο, που ξέρεις πως χωρίς αυτόν ούτε εσύ, ούτε η ζωή σου δεν θα ήταν η ίδια. Είδα τον Κάρολο για τελευταία φορά τον Αύγουστο του 2021, στο προαύλιο του νοσοκομείου στο Bad Aussee. Η υγεία του είχε επιδεινωθεί, και το πρώτο πράγμα σχεδόν που είπα ήταν πως ίσως με βλέπει για τελευταία φορά. Πέντε λεπτά αργότερα, και καθώς μιλούσαμε για μουσική, είχε αρχίσει ήδη να σχεδιάζει με ενθουσιασμό συναυλίες για το 2023 και το 2024. Η σκέψη και μόνο της μουσικής τον είχε κάνει 18 χρονών. Ο Κάρολος αγάπησε τη μουσική με πάθος και άνευ όρων. Αυτήν του την αστείρευτη αγάπη την άφησε ως γενναιοδωρη κληρονομιά σε εκατοντάδες παιδιά που μεγαλώσαμε κοντά του, κληρονομιά που αποτελεί ταυτόχρονα ευθύνη. Ας μην σταματήσουμε ποτέ να αγαπάμε τη μουσική πάλι από την αρχή, σε κάθε ευκαιρία. Αυτός είναι και ο ελάχιστος φόρος τιμής που χρωστάμε στον Μαέστρο μας. Κάρολε, σε ευχαριστούμε για όλα!

Σίμος Παπάνας, εξάρχων βιολιστής της Κ.Ο.Θ.

Οι πρώτες μου συναυλίες με τον Κάρολο Τρικολίδη ήταν σαν μαθητής του Νέου Ωδείου τη δεκαετία του '80 στο θέατρο της ΕΜΣ. Από τότε ακολούθησαν αναρίθμητες άλλες, σε πολλές πόλεις της Ελλάδας, σε περιόδους στο εξωτερικό, αργότερα στην Κ.Ο.Α. και φυσικά πάρα πολλές ως συνάδελφοι πλέον στην Κ.Ο.Θ. Καμία ωστόσο δεν ήταν πιο σημαντική από εκείνες τις συναυλίες της παιδικής Συμφωνιέτας, ως προς το πόσο ανεξίτηλο αποτέυμα άφησε πάνω σε όλους μας. Μια ολόκληρη γενιά μουσικών έχει ακολουθήσει το δρόμο της μουσικής, πιθανότατα εξ αιτίας

του. Το πέρασμά του από την μουσική παιδεία της Θεσσαλονίκης πολύ δύσκολα μπορεί να βρει αντιστοιχία με κάποια άλλη μουσική προσωπικότητα. Λες και το χαρακτηριστικό γερμανικό "UND!" στο λεβάρε της κίνησής του να παρέσερνε τους πάντες στο πέρασμά του - κάποιους από εμάς για μια ζωή.

Από αυτόν μάθαμε το πώς μπορεί η κίνηση του μαέστρου να πλάσει τον ήχο, από αυτόν μάθαμε πώς να γίνουμε μουσικοί σε ορχήστρα, πριν καλά καλά το υποψιαστούμε. Πάνω απ' όλα, αυτός μας έδειξε πως είναι να ξεχειλίζει το ασυμβίβαστο πάθος για τη μουσική, κάτω από τις πιο αντίξοες συνθήκες. Μια δονκιχωτική φιγούρα της μουσικής, τόσο απορροφημένη από την αναζήτηση του ιδανικού ήχου, που έμοιαζε την ώρα της πρόβας να έχει εγκαταλείψει εντελώς όλες τις κοινωνικές συμβάσεις, με πρώτη από αυτές το χρόνο.

Πριν λίγα χρόνια, ενήλικας πια, με κάλεσε να παρακολουθήσω μια διάλεξη που θα έδινε στο Κρατικό Ωδείο, καλεσμένος του καθηγητή της τάξης διεύθυνσης ορχήστρας Βλαδίμηρου Συμεωνίδη, αγαπημένου συναδέλφου και συμμαθητή από τα ωδειακά μας χρόνια. Η διάλεξη κύλησε με το γνωστό χειμαρρώδη τρόπο του, με μεγάλες παρενθέσεις, οι οποίες όμως δεν του στερούσαν στο ελάχιστο τον στόχο και τον ενθουσιασμό του. Ήταν φανερό πως είχε πολλά πράγματα να μοιραστεί.

Ως συνήθως, ο προγραμματισμένος χρόνος δεν έφτασε, κι έτσι ανανεώσαμε το ραντεβού μας για μια δεύτερη ημερομηνία. Εκεί, σε ένα μικρό υπόγειο του Κ.Ω.Θ., μαζευτήκαμε ένας μικρός πυρήνας: οι μαθητές της τάξης, ο Βλαδίμηρος κι εγώ. Μιλήσαμε για τις Συμφωνίες του Μπετόβεν, για ιστορική ερμηνεία, τον παλμό των έργων, για τον εσωτερικό ρυθμό που έχουν οι κορώνες, για τον φιλοσοφικό χαρακτήρα των τονικοτήτων, μέχρι και για τα χρώματα που έχουν οι νότες για τον καθένα μας.

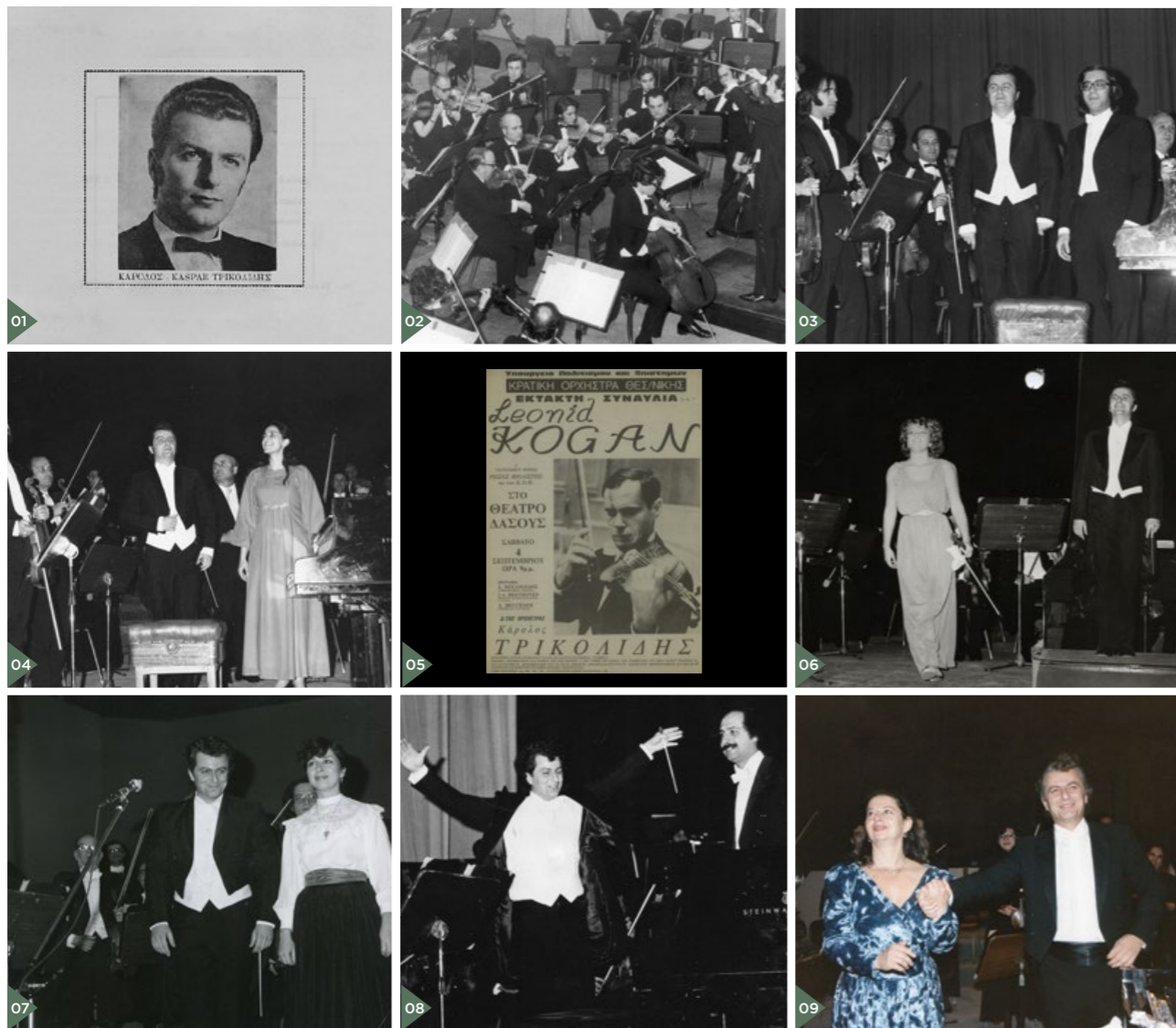
Ίσως δεν θα μπορούσα να βρω πιο κινηματογραφική στιγμή για να αποχαιρετήσω την μαθητεία μου κοντά του: 4 - 5 εκκεντρικοί τύποι κλεισμένοι σε ένα μικρό υπόγειο σαν τρελοί επιστήμονες να συζητάνε με πάθος για τα χρώματα των νωτών.

Κάποτε, ο πατέρας μου, που σαν πρώτο φλάουτο της Κ.Ο.Θ. υπήρξε συνεργάτης με τον Κάρολο πολλά περισσότερα χρόνια απ' ό,τι εγώ, μου είπε: "ο Κάρολος, όσο και αν έχει τσακωθεί με κάποιον, από την επόμενη κιόλας μέρα, δεν κρατάει ποτέ σε κανέναν κακία". Μέσα σε όλες τις αντιθέσεις του χαρακτήρα του και την θυελλώδη προσωπικότητά του, αυτό είναι το τελευταίο μάθημα που θα ήθελα να κρατήσω από αυτόν.

Αντώνης Σουσαμάογλου, εξάρχων βιολιστής της Κ.Ο.Θ.

Φωτογραφικό αρχείο

Οι φωτογραφίες του αφιερώματος προέρχονται από το αρχείο της Κ.Ο.Θ. και τους φωτογράφους Νώντα Στυλιανίδη, Μιχάλη Παππού και Κώστα Ευαγγελίδη, καθώς και από το προσωπικό αρχείο του αείμνηστου δημοσιογράφου και φίλου της Κ.Ο.Θ., Γιάννη Ν. Μυλαράκη. Η αφίσα της συναυλίας με τον Leonid Cogan είναι από το Ψηφιοποιημένο Αρχείο Ελληνικής Μουσικής της Μεγάλης Βιβλιοθήκης της Ελλάδας 'Λίλιαν Βουδούρη' - Σύλλογος Οι Φίλοι της Μουσικής.

Επιμέλεια αφιερώματος: Νίκος Κυριακού, Θεοδώρα Καραμανίδου

01: 8 Ιανουαρίου 1973_Εσωτερική σελίδα εντύπου από την πρώτη συναυλία του Κάρουλου Τρικολίδη με την Κ.Ο.Θ.

02: 12 Φεβρουαρίου 1973_Κάρολος Τρικολίδης, Βύρων Φιδετζής (τσέλο)

03: 11 Φεβρουαρίου 1974_Κάρολος Τρικολίδης, Arnaldo Cohen (πιάνο)

04: 10 Νοεμβρίου 1975_Κάρολος Τρικολίδης, Pauline Marcelle (πιάνο)

05: 4 Σεπτεμβρίου 1982_Αφίσα συναυλίας του Leonid Cogan με την Κ.Ο.Θ., υπό τη διεύθυνση του Κάρουλου Τρικολίδη

06: 15 Νοεμβρίου 1982_Κάρολος Τρικολίδης, Ingrid Haus (βιολί)

07: 17 Ιανουαρίου 1983_Κάρολος Τρικολίδης, Βαρβάρα Τσαμπαλή (τραγουδι)

08: 14 Απριλίου 1983_Κάρολος Τρικολίδης, Σαράντης Κασσάρας (πιάνο)

09: 17 Ιανουαρίου 1991_Κάρολος Τρικολίδης, Ντόρα Μπακοπούλου (πιάνο)

10: 11 Μαρτίου 2007_Ο Κάρολος Τρικολίδης διευθύνει τη νεοσύστατη Ορχήστρα Νέων της Κ.Ο.Θ.

11: 21 Μαρτίου 2008_Η 8η συμφωνία του Μπρούκνερ

12: 26 Μαρτίου 2010_Ο Κάρολος Τρικολίδης τιμάται μετά τη συναυλία για την πολύχρονη προσφορά του στην Κ.Ο.Θ. από τον Πρόεδρο του Ε.Τ.Ο.Σ. της Κ.Ο.Θ. Βασίλη Γάκη και τον Διευθυντή της Κ.Ο.Θ. Μύρωνα Μιχαηλίδη

13: 26 Ιουνίου 2010_Συναυλία με την Κ.Ο.Θ. στο ΚΕΘΕΑ Ιθάκη

14: 21 Δεκεμβρίου 2012_Ο Κάρολος Τρικολίδης διευθύνει την πρώτη Χριστουγεννιάτικη συναυλία της Κ.Ο.Θ. για τη Χ.Α.Ν.Θ.

15: 8 Φεβρουαρίου 2013_Κάρολος Τρικολίδης, Δημήτρης Πάτρας (τσέλο)_Η τελευταία συναυλία του Κάρουλου Τρικολίδη στο πόντιο της Κ.Ο.Θ.

GRAND HOTEL PALACE

Επίσημος
Χορηγός
Φιλοξενίας

Κρατικής
Ορχήστρας
Θεσσαλονίκης

freelance

Thessaloniki - Greece, t: 2310 549000, www.grandhotelpalace.gr